

A TÖRVÉNYSZÉK ÍTÉLETE (negyedik tanács)

2011. május 17.*

A T-341/09. sz. ügyben,

a **Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava** (székhelye: Amurrio [Spanyolország]),

a **Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia** (székhelye: Leioa [Spanyolország]),

a **Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria** (székhelye: Getaria [Spanyolország])

(képviselik őket: J. Grimau Muñoz és J. Villamor Muguerza ügyvédek)

felpereseknek

* Az eljárás nyelve: spanyol.

a **Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták)**
(OHIM) (képviseli: J. Crespo Carrillo, meghatalmazotti minőségben)

alperes ellen

az OHIM második fellebbezési tanácsának 2009. június 4-i, a TXAKOLI szómegjelölés közösségi védjegyként való lajstromozása iránti kérelemmel kapcsolatban hozott határozatával (R 197/2009-2. sz. ügy) szemben benyújtott keresete tárgyában,

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács),

tagjai: Czúcz O. elnök (előadó), I. Labucka és K. O'Higgins bírák,
hivatalvezető: J. Palacio González főtanácsos,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. augusztus 27-én benyújtott keresetlevélre,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. október 30-án benyújtott válaszbeadványra,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2009. december 30-án benyújtott válaszra,

tekintettel a Törvényszék Hivatalához 2010. február 9-én benyújtott viszonzásra,

a 2010. október 26-i tárgyalást követően,

meghozta a következő

Ítéletet

A jogvita előzményei

- ¹ 2008. május 30-án a felperesek, a Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, a Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia és a Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria a közösségi védjegyről szóló, 1993. december 20-i 40/94/EK módosított tanácsi rendelet (HL L 11., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 17. fejezet, 1. kötet, 146. o.) (helyébe lépett a közösségi védjegyről szóló, 2009. február 26-i 207/2009/EK tanácsi rendelet [HL L 78., 1. o.]) alapján együttes védjegy lajstromozása iránti kérelmet nyújtottak be a Belső Piaci Harmonizációs Hivatal (védjegyek és formatervezési minták) (OHIM) előtt.
- ² A lajstromoztatni kívánt védjegy a TXAKOLI szómegjelölés volt.

- 3 E bejelentést a védjegyekkel ellátható termékek és szolgáltatások nemzetközi osztályozására vonatkozó, felülvizsgált és módosított, 1957. június 15-i Nizzai Megállapodás szerinti 33., 35., 41. és 42. osztályba tartozó áruk és szolgáltatások vonatkozásában tették, az egyes osztályoknak megfelelő következő leírással:
- 33. osztály: „Txakoli (chacolí)”;
 - „35. osztály: ”Nagy-, kiskereskedelmi és világszintű informatikai hálózatok útján történő kereskedelmi szolgáltatások; import- és exportszolgáltatások; reklámozás; kereskedelmi promóció és kizárólagos kereskedelmi jogok, mindezek a txakolival kapcsolatban;
 - 41. osztály: „Oktatási, szabadidős és kulturális tevékenységek a txakolival kapcsolatban”;
 - 42. osztály: „Tudományos és műszaki szolgáltatások, ipari kutató szolgáltatások és minőségellenőrzési szolgáltatások, mindezek a txakoli készítésével kapcsolatban”.
- 4 2008. december 11-i határozatával az elbíráló a védjegybejelentést a 40/94 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja alapján (jelenleg a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja) elutasította.
- 5 2009. február 4-én a felperesek a 40/94 rendelet 57–62. cikke (jelenleg a 207/2009 rendelet 58–64. cikke) alapján fellebbezést nyújtottak be az OHIM-nál ezen határozat ellen.

- 6 2009. június 4-i határozatával (a továbbiakban: megtámadott határozat) az OHIM második fellebbezési tanácsa elutasította a fellebbezést azzal az indokkal, hogy a bejelentett védjegy leíró jellegű, és az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében nem rendelkezik a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) és c) pontja értelmében vett megkülönböztető képességgel.
- 7 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kizáró okkal kapcsolatban a fellebbezési tanács rámutatott, hogy a „txakoli” (spanyolul „chacolí”) szó megtalálható a Real Academia Española *Diccionario de la Lengua española* című szótárában, amely azt az alábbi módon definiálja: „könnyű, enyhén savas bor, amelyet Baszkföldön, Cantabriában és Chilében állítanak elő”. A fellebbezési tanács ebből azt a következtetést vonta le, hogy az érintett közönség e szót nem védjegyként, hanem egy meghatározott bor típusának megjelöléseként érzékeli.
- 8 Egyébiránt, noha a fellebbezési tanács úgy vélte, hogy ez a szó megfelel a „chacolí” vagy „txacolina” hagyományos kifejezéseknek, és a spanyol, valamint az uniós jogszabályok (főként az egyes borászati termékek leírása, jelölése, kiserelése és oltalma tekintetében az 1493/1999/EK tanácsi rendelet alkalmazására vonatkozó egyes szabályok megállapításáról szóló, 2002. április 29-i 753/2002/EK bizottsági rendelet [HL L 118., 2002.5.4., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 35. kötet, 455. o.] III. melléklete) értelmében kizárólag azon eredetmegjelölések oltalma alatt álló borok tekintetében alkalmazhatók, amelyeknek a felperesek a szabályozói tanácsai, úgy vélte, hogy bármely más hagyományos kifejezéshez hasonlóan az nem képezheti monopólium tárgyát egyéni vagy együttes védjegy révén, mivel azt rendeltetése szerint szabadon használhatja bármely, ilyen típusú bort előállító vállalkozás, amely e hagyományos kifejezés használatára a múltban jogosult volt vagy a jövőben jogosult lesz.
- 9 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontjában foglalt kizáró okkal kapcsolatban a fellebbezési tanács úgy ítélte meg, hogy a bejelentett védjegy szükségszerűen nem rendelkezik megkülönböztető képességgel az érintett áruk és szolgáltatások tekintetében, mivel e védjegyet kizárólag a lajstromozási kérelem által érintett speciális bortípus hagyományos kifejezése alkotja, amelyre a szóban forgó szolgáltatások utalnak.

A felek kérelmei

10 A felperesek keresetükben lényegében azt kérik, hogy a Törvényszék:

- helyezze hatályon kívül a megtámadott határozatot;
- az OHIM-ot kötelezze a költségek viselésére.

11 Az OHIM azt kéri, hogy a Törvényszék:

- utasítsa el a keresetet;
- a felpereseket kötelezze a költségek viselésére.

Indokolás

12 A felperesek lényegében két jogalapot terjesztenek elő, melyek közül az első a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének megsértésére, a másodikat pedig az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapítják. A felperesek ezenkívül bizonyos, a követeléseiket alátámasztó, politikai természetű kijelentésekre, továbbá bizonyos, a hátrányos megkülönböztetés tilalmának elvére alapított érvekre hivatkoznak.

A 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének megsértésére alapított első jogalapról

A felek érvei

- ¹³ A felperesek elismerik, hogy a „txakoli” szó, a 753/2002 rendelet által oltalomban részesített valamennyi kiegészítő hagyományos kifejezéshez hasonlóan, a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében vett leíró jellegű megnevezés, ugyanakkor arra hivatkoznak, hogy az e rendelkezésben foglalt feltétlen kizárók a jelen ügyben nem alkalmazhatók. Azt állítják tehát, hogy a „txakoli” szó lényegében olyan jel, amelyet a forgalomban a szóban forgó áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának megjelölésére használhatnak, következésképpen lajstromozható a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének értelmében, amely akként rendelkezik, hogy az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjától eltérően az ilyen megjelölések vagy jelek együttes közösségi védjegy tárgyai lehetnek.
- ¹⁴ E tekintetben a felperesek többek között arra hivatkoznak, hogy mivel a 753/2002 rendelet és a spanyol jogszabályok kizárólag azon eredetmegjelölés oltalma alatt álló borok tekintetében ismerik el a „chacolí” vagy „txakolina”, illetve „txakoli” kiegészítő hagyományos kifejezéseket, amelyeknek ők a szabályozói tanácsai, a „txakoli” szó kizárólag e borok azonosítására szolgál, és azt nem használhatják az említett eredetmegjelölések által érintett térségeken kívüli bortermelők. A felperesek kijelentik különösen, hogy valamely szó hagyományos kifejezésként történő elismeréséhez az szükséges, hogy az, a borok földrajzi jelzésével együtt, az általa megjelölt bor jellemzőjének eredetéhez legyen köthető. Kijelentik továbbá, hogy az érintett közönség a „txakoli” szóhoz, eredete és helyesírása folytán, Baszkföldet (Spanyolország) társítja, következésképpen e szót a földrajzi származás megjelölésének tekinti.

- 15 A felperesek egyebekben egyes, állításuk szerint hasonló védjegyek lajstromozására hivatkoznak.
- 16 Az OHIM vitatja ezeket az érveket.

A Törvényszék álláspontja

- 17 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja értelmében a megjelölés nem részesülhet védjegyoltalomban, ha „kizárólag olyan jelekből vagy adatokból áll, amelyeket a forgalomban az áru vagy a szolgáltatás fajtája, minősége, mennyisége, rendeltetése, értéke, földrajzi származása, előállítási vagy teljesítési ideje, illetve egyéb jellemzője feltüntetésére használhatnak”.
- 18 A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja a közérdeket szolgálja, amely megköveteli, hogy a védjegybejelentésben foglalt áruk vagy szolgáltatások jellemzőit leíró jeleket vagy megjelöléseket bárki szabadon használhassa (a Bíróság C-191/01. P. sz., OHIM kontra Wrigley ügyben 2003. október 23-án hozott ítéletének [EBHT 2003., I-12447. o.] 31. pontja és a Törvényszék T-343/07. sz., Jungfalk kontra OHIM [ALLSAFE] ügyben 2009. március 25-én hozott ítéletének [az EBHT-ban nem tették közzé] 20. pontja).
- 19 Azok a jelek vagy megjelölések esnek tehát a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontja hatálya alá, amelyek az érintett fogyasztói kör szempontjából szokásos használat során közvetlenül vagy annak lényeges jellemzőjére utalással leírják azt az árut vagy szolgáltatást, amelynek tekintetében a lajstromozást kérték (a fent hivatkozott ALLSAFE-ügyben hozott ítélet 21. pontja). Ez az eset áll fenn, ha az érintett közönség tekintetében közvetlen és tényleges kapcsolat áll fenn a szóban forgó szövmegjelölés és az érintett áruk vagy szolgáltatások között (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-311/02. sz., Lissotschenko és Hentze kontra OHIM [LIMO]

ügyben 2004. július 20-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-2957. o.] 30. pontját és a T-173/03. sz., Geddes kontra OHIM [NURSERYROOM] ügyben 2004. november 30-án hozott ítéletének [EBHT 2004., II-4165. o.] 20. pontját].

20 Következésképpen a leíró jelleget egyrészt a védjegybejelentésben szereplő árukra és szolgáltatásokra tekintettel, másrészt az érintett vásárlóközönség észlelésére tekintettel kell értékelni (lásd analógia útján a Törvényszék T-79/00. sz., Rewe-Zentral kontra OHIM [LITE] ügyben 2002. február 27-én hozott ítéletének [EBHT 2002., II-705. o.] 27. pontját, és a T-79/01. és T-86/01. sz., Bosch kontra OHIM [Kit Pro és Kit Super Pro] egyesített ügyekben 2002. november 20-án hozott ítéletének [EBHT 2002., II-4881. o.] 20. pontját).

21 Egyébiránt a 207/2009 rendelet 66. cikke ekként rendelkezik:

„(1) Az együttes közösségi védjegy olyan közösségi védjegy [helyesen: együttes közösségi védjegy lehet az olyan, a bejelentés során ekként megjelölt közösségi védjegy], amely alkalmas arra, hogy a védjegyjogosult szervezet tagjainak áruait vagy szolgáltatásait más vállalkozások áruitól vagy szolgáltatásaitól megkülönböztesse. [...]

(2) A 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjától eltérően az (1) bekezdésben említett együttes védjegy esetén a megjelölés oltalomban részesülhet akkor is, ha [a forgalomban] a kizárólag az áru vagy a szolgáltatás földrajzi származásának feltüntetéséből áll. [...]”

22 A jelen ügyben a fellebbezési tanács az elbíráló határozatát helyben hagyva úgy ítélte meg, hogy az érintett közönség, nevezetesen a baszk és spanyol átlagos fogyasztók szempontjából a „txakoli” azt a bortípust jelöli, amely tekintetében a védjegy lajstromozását kérték, és amelyre a szóban forgó szolgáltatások utalnak, következésképpen ütközik a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kizáró okkal.

- 23 Először is, noha a felperesek nem vitatják az érintett közönség fogalmának a fellebbezési tanács által adott meghatározását, meg kell állapítani, hogy mivel a „txakoli” vagy „chacoli” szó a borok azon típusát jelöli, amelyek tekintetében a lajstromozást kérték (lásd a fenti 3. pontot), és mivel e szónak nem létezik fordítása az Unió más nyelvén, nem indokolt az érintett közönséget kizárólag a baszk és spanyol fogyasztókra korlátozni. E pontosításnak mindazonáltal nincs hatása a fellebbezési tanács értékelésére.
- 24 A felperesek arra hivatkoznak, hogy a „txakoli” lényegében olyan jel, amelyet a forgalomban használhatnak azon áruk és szolgáltatások földrajzi származásának megjelölésére, amelyek tekintetében a lajstromozást a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének alapján kérték, tekintve egyrészt azt, hogy ez egy a 753/2002 rendelet alapján oltalomban részesülő kiegészítő hagyományos kifejezés, tehát kizárólag az eredetmegjelölések oltalma alatt álló borok tekintetében alkalmazható, másrészt pedig azt, hogy baszk eredetű és baszk nyelven íródó szóról van szó.
- 25 Pontosítani szükséges, hogy a felperesek által hivatkozott 753/2002 rendeletet a megátadott határozat elfogadásának és a kereset benyújtásának ideje között hatályon kívül helyezte a 479/2008/EK tanácsi rendeletnek a bizonyos borászati termékekre vonatkozó oltalom alatt álló eredetmegjelölések és földrajzi jelzések, hagyományos kifejezések, valamint e termékek címkézése és kiszerelése tekintetében történő végrehajtására vonatkozó egyes részletes szabályok megállapításáról szóló, 2009. július 14-i 607/2009/EK tanácsi rendelet (HL L 193., 60. o.). A 607/2009 rendelet a 753/2002 rendelethez hasonlóan a „chacoli” és „txakolina” kifejezéseket azon eredetmegjelölések oltalma alatt álló borok tekintetében ismeri el, amelyeknek a felperesek a szabályozói tanácsai. Azonban az új alaprendeletnek, azaz a mezőgazdasági piacok közös szervezésének létrehozásáról, valamint egyes mezőgazdasági termékekre vonatkozó egyedi rendelkezésekről szóló, 2007. október 22-i 1234/2007/EK módosított tanácsi rendeletnek (az egységes közös piacszervezésről szóló rendelet) (HL L 299., 1. o.) megfelelően nem használja többet a „kiegészítő hagyományos kifejezés” fogalmat.

- 26 Először is, a felperesek annak bizonyítását célzó érveléssel kapcsolatban, miszerint a „txakoli” szó egy földrajzi jelzés, meg kell állapítani, hogy még ha feltételezzük is, hogy ez a szó, amint azt a felperes állítja, a „chacoli” és „txakolina” szó megfelelője, ezekhez hasonlóan csupán a 753/2002 rendelet 23. cikkének értelmében vett kiegészítő hagyományos kifejezésnek, nem pedig oltalom alatt álló eredetmegjelölésnek vagy oltalom alatt álló földrajzi jelzésnek tekinthető. A borászati szabályozás által elismert, oltalom alatt álló eredetmegjelölések a „txakoli de Álava”, a „txakoli de Bizkaia” és a „txakoli de Getaria”, ez utóbbiak magukban foglalják a „txakoli” szó mellett a szóban forgó bor konkrét földrajzi származását jelölő térség vagy hely nevét, ahogyan azt a borpiac közös szervezéséről szóló, 1999. május 17-i 1493/1999/EK tanácsi rendelet 52. cikke 1. bekezdésének második albekezdése (HL L 179., 1. o.; magyar nyelvű különkiadás 3. fejezet, 26. kötet, 25. o.) – amely rendelet az 1234/2007 rendeletet megelőző alapelrendelet, és amelyen a 753/2002 rendelet alapul –, engedélyezi, amely előírja, hogy a tagállamok engedélyezhetik, hogy egy meghatározott vidék neve mellett fel lehessen tüntetni többek között a termék típusára vonatkozó adatokat.
- 27 A tág értelemben vett földrajzi jelzések és a hagyományos kifejezések közötti különbség egyértelmű módon következik az 1493/1999 rendeletből, amely 47. cikke (2) bekezdésének e) pontjában kimondta, hogy az e rendelet hatálya alá tartozó egyes termékek jelölésére, elnevezésére, kiserelésére, valamint az egyes jelek, kifejezések és bizonyos szavak oltalmára vonatkozó szabályok tartalmazzák a földrajzi jelzések és a hagyományos megnevezések használatának szabályozását.
- 28 Ezen utóbbiak sorában a 753/2002 rendelet 23. cikke a kiegészítő hagyományos kifejezés fogalmát úgy határozza meg, hogy az „a termelő tagállamokban az e címben említett [a földrajzi jelzéssel ellátott asztali borokra és az m. t. minőségi] borok leírására hagyományosan használt kifejezést jelenti, amely különösen a termelés, a készítés és az érlelés módjára, illetve a bor minőségére, színére, típusára, egy helyre vagy az érintett bor történetével kapcsolatos valamely történelmi eseményre vonatkozik, és amelyet a termelő tagállamok jogszabályai a területükről származó borok jelölésére meghatároznak”. A 753/2002 értelmében vett kiegészítő hagyományos kifejezések

tehát a bor valamely jellemzőjét, termelési helyét vagy történelmét, nem pedig földrajzi származását jelölő kifejezések voltak.

- 29 Ezt a megállapítást megerősíti az a tény, hogy a 753/2002 rendelet és jelenleg a 607/2009 rendelet által oltalomban részesített számos hagyományos kifejezés kapcsolódik igen jelentős számú eredetmegjelöléshez, lefedve olykor egy egész tagállamot, sőt akár több tagállamot is, miáltal nem lehet úgy tekinteni, hogy valamely szó „kiegészítő hagyományos kifejezésnek” történő minősítése azt földrajzi jelzéssé változtatná, még kevésbé úgy, hogy ez a minősítés mindössze megerősíti, hogy a szó már önmagában a borok földrajzi származását jelölte.
- 30 Egyebekben, a felperesek állításával ellentétben, a 753/2002 rendelet nem írta elő, hogy valamely szó hagyományos kifejezésként való elismeréséhez, közösen a borok földrajzi jelzésével együtt, az általa megjelölt bor jellemzőjének eredetéhez kell kapcsolódnia.
- 31 Természetesen a 753/2002 rendelet első változata 24. cikkének (6) bekezdésében azt mondta ki, hogy a „hagyományos kifejezéseknek” az adott bort a földrajzi jelzéssel érintett területről származóként kell azonosítaniuk, amennyiben a bornak az érintett hagyományos kifejezéssel jelölt valamely jellemzője alapvetően ennek a földrajzi származásnak tulajdonítható. Ezt a bekezdést, a többi mellett, mindazonáltal 2004. február 1-jei hatállyal hatályon kívül helyezte a 753/2002/EK rendelet módosításáról szóló, 2004. február 20-i 316/2004/EK rendelet (HL L 55., 16. o; magyar nyelvű különkiadás 3. kötet, 42. kötet, 490. o.) 1. cikkének (4) bekezdése. A 316/2004 rendelet (2) és (3) preambulumbekkezdéséből következik, hogy e módosítás a harmadik országok nyilatkozataira tekintettel történt, miszerint e rendelkezés bizonyos „hagyományos kifejezések” használatát, nevezetesen az azon listában szereplő kifejezéseket, melyek sorában található a „chacolí” és „txakolina” kifejezés, kizárólag az Európai Unióból származó borok tekintetében engedélyezte.

- 32 Az Olasz Köztársaság által a 316/2004 rendelet ellen indított keresetet, amelynek keretében e tagállam azt állította, hogy a „hagyományos kifejezések” egységes egészet alkotnak a földrajzi jelzésekkel, a Törvényszék a T-226/04. sz., Olaszország kontra Bizottság ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletével (az EBHT-ban nem tették közzé) elutasította.
- 33 E tényezők fényében meg kell állapítani, hogy a felperesek által hivatkozott borászati tárgyú szabályozás, noha a „chacolí” vagy „txakolina” szót, sőt a „txakoli” szót azon eredetmegjelölések oltalma alatt álló borokhoz kapcsolja, amelyeknek a felperesek a szabályozói tanácsai, e szavakat csupán az adott bor valamely jellemzője megjelölésének tekinti, nem pedig földrajzi származásuk megjelölésének, még az e szavak, többek között a „txakoli” és Baszkföld között állítólagosan fennálló kapcsolat ellenére sem.
- 34 A felperesek azon érveit tehát, melyek szerint e szó „alapjában véve” földrajzi jelzésnek tekinthető, el kell utasítani.
- 35 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdése, amely az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kizáró ok alóli kivételről rendelkezik, nem értelmezhető kiterjesztő módon, hogy annak hatálya alá tartozzon minden olyan megjelölés, amely csupán „alapjában véve” tekinthető földrajzi jelzésnek (lásd ebben az értelemben a Törvényszék T-190/03. sz., Olesen kontra Bizottság ügyben 2005. június 30-án hozott ítéletének [EBHT-KSZ. 2005., I-A-181. o. és II-805. o.] 47. pontját).
- 36 Egyebekben meg kell jegyezni, hogy az igen sajátos borpiacról lévén szó, a felperesek által az OHIM-hoz benyújtott lajstromozás iránti kérelem elbírálásának keretében annak elismerése, hogy a „txakoli” szó az érintett közönség részéről történő szokásos használat során a Baszkföldet mint a szóban forgó bor földrajzi származását jelöli vagy annak jelölésére szolgálhat, az e szót (illetve „chacolí” vagy „txakolina” megfelelőt)

tartalmazó új, oltalom alatt álló eredetmegjelölések vagy földrajzi jelzések megalkotására vagy az e kifejezéshez kapcsolódó megjelölések számának növelésére irányuló eljárásokban részt vevő hatóságok hatáskörének megsértéséhez vezetne.

- 37 Azonban e hatóságok feladata, hogy mérlegelési mozgásterük keretein belül és a jelen ügy felei által megvitatottakhoz hasonló valamennyi releváns körülmény vizsgálatát követően meghatározzák, hogy a „txakoli” szót oltalomban kell-e részesíteni mint a szóban forgó bor földrajzi eredetének megjelölését, és ennek során tiszteletben kell tartaniuk az 1234/2007 rendelet által előírt különös eljárást, amely többek között speciális jogokkal ruházza fel az érdekelt személyeket, és lehetőséget teremt a Bizottság e tárgyban hozott végleges határozata uniós bíróság előtt történő vitatására.
- 38 Másodsorban a felperesek által hivatkozott lajstromozott védjegyekkel kapcsolatban emlékeztetni kell arra, hogy az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében az OHIM fellebbezési tanácsainak a megjelölés közösségi védjegyként történő lajstromozására vonatkozó, a 40/94 rendelet alapján meghozandó határozatai nem diszkrecionális jogkörben, hanem mérlegelést nem engedő hatáskör gyakorlása során hozott határozatok. Ezért az említett határozatok jogszerűségét kizárólag ezen rendelet alapján lehet megítélni, nem pedig a fellebbezési tanácsok korábbi határozathozatali gyakorlata alapján (a Bíróság C-412/05. P. sz., Alcon kontra OHIM ügyben 2007. április 26-án hozott ítéletének [EBHT 2007., I-3569. o.] 65. pontja és a Törvényszék T-346/04. sz., Sadas kontra OHIM - LTJ Diffusion [ARTHUR ET FELICIE] ügyben 2005. november 24-én hozott ítéletének [EBHT 2005., II-4891. o.] 71. pontja).
- 39 Mindenesetre meg kell állapítani, hogy a felperesek által hivatkozott védjegyek a jelen ügyben nem relevánsak, mivel önálló védjegyekről van szó, amelyek nem ütköznek a 7. cikk (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kizáró okba, nem pedig olyan, leíró jellegű együttes védjegyekről, amelyek a 207/2009 rendelet 66. cikke (2) bekezdésének alapján kerültek lajstromozásra. Közelebbről az első két védjegy esetében olyan ábrás védjegyekről van szó, amelyek a felperesek által idézett „zumo” és „don sabor

mosto” szavakon túl jelentős megkülönböztető ábrás jegyeket is tartalmaznak. Ami a MOSTO szóvédjegyet illeti, amely „mosto” eleme spanyolul szőlőmustot jelent, meg kell jegyezni, hogy a felperesek állításával ellentétben azt nem lajstromozták szőlőmust tekintetében.

- 40 A fentiekből az következik, hogy a fellebbezési tanács nem tévedett azzal, hogy nem alkalmazta a 207/2009 rendelet 66. cikkének (2) bekezdését az említett rendelet 7. cikke (1) bekezdésének c) pontjában foglalt kizáró ok elvetése céljából.

A 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdése b) pontjának megsértésére alapított második jogalapról

A felek érvei

- 41 A felperesek arra hivatkoznak, hogy valamely hagyományos kifejezésnek ahhoz, hogy a 753/2002 által biztosított oltalom alatt álljon, olyan földrajzi jelzést kell felidéznie, amely azt egy adott régióhoz köti, és azt állítják, hogy a „txakoli” szó megkülönböztető képessége a Baszkfölddel fennálló közvetlen kapcsolatából ered, amelynek fennállását az a tény bizonyítja, hogy e megjelölés kizárólag azon eredetmegjelölések tekintetében használható, amelyeknek ők a szabályozói tanácsai. Hozzáteszik továbbá, hogy a „txakoli” szó használatának kizárólagos jellege abból ered, hogy e rendelet „hagyományos kifejezésnek” minősíti eredetmegjelöléseivel összefüggésben.
- 42 A felperesek tisztán tájékoztató jelleggel előadják, hogy álláspontjukat megerősíti a baszkföldi Tribunal Superior de Justicia (legfelsőbb bíróság) 2007. június 4-i ítélete, amelynek tárgya egy, borai megjelölésére e szót használó baszk termelővel szemben kirótt pénzbírság jogszerűsége, amely kimondta, hogy a „txakoli” szót

nem használhatják olyan piaci szereplők, akik nem jogosultak a felperesek egyik eredetmegjelölését sem használni, és hogy e szó, az említett megjelölésekkel együtt, az általa leírt jellemzők eredetéhez köthető.

43 A felperesek, azon eredetmegjelölésekre vonatkozó nemzeti szabályokra hivatkozva, amelyeknek ők a szabályozói tanácsai, előadják, hogy a „chacolí”, „txakoli” vagy „txakolina” szavak önmagukban is különlegeseek, és mivel az említett szabályok pontosan meghatározták azokat, jó hírnévvel és az említett eredetmegjelölések használatára jogosult borászok és termelők erőfeszítéseinek következtében megszerzett megkülönböztető képességgel is rendelkeznek.

44 Az OHIM vitatja ezeket az érveket.

A Törvényszék álláspontja

45 Meg kell állapítani, hogy a felperesek lényegében az első jogalapjukat alátámasztó és a fentiekben elutasított érveik megismétlésére szorítkoznak.

46 Azon érvekkel kapcsolatban, amely szerint a „txakoli” szó használatának kizárólagossága abból ered, hogy azt a 753/2002 rendelet „hagyományos kifejezésnek” minősíti, meg kell jegyezni, hogy még ha feltételezzük is, hogy ez a kizárólagosság tényleges – amit egyébiránt a fellebbezési tanács elismert, még ha az OHIM nem is osztja ezt az értékelést –, nem releváns a felperesek által az OHIM előtt benyújtott és a megtámadott határozat tárgyát képező lajstromozási kérelem elbírálásának keretében. Az uniós jog egyéb rendelkezései által biztosított kizárólagosság ugyanis nem vonhatja automatikusan maga után a szóban forgó megjelölés közösségi védjegyként való lajstromozását. Egy ilyen lajstromozás olyan különleges jogokkal ruházza fel a jogosultat,

köztük annak lehetőségével, hogy időbeli korlátozás nélkül kizárólagosságot élvezzen – feltéve, hogy a védjegyoltalom megújítására vonatkozó formai előírások (lásd a 207/2009 rendelet 46. cikkét) teljesülnek –, amelyek nem következnek más, például az agrárpolitikára vonatkozó szabályokból.

- ⁴⁷ A Tribunal Superior de Justicia 2007. május 4-i ítéletével kapcsolatban meg kell jegyezni, hogy a felperesek állításuk szerint arra csak tájékoztató jelleggel hivatkoztak. Mindenesetre, az állandó ítélkezési gyakorlat értelmében a nemzeti bíróságok ítélkezési gyakorlata mindössze olyan, nem meghatározó tényezőnek minősül, amely kizárólag a közösségi védjegy lajstromozása céljából vehető figyelembe (a Törvényszék T-337/99. sz., Henkel kontra OHIM [Piros és fehér, kerek tabletta] ügyben 2001. szeptember 19-én hozott ítéletének [EBHT 2001., II-2597. o.] 58. pontja; lásd továbbá, ebben az értelemben a T-129/04. sz., Devey kontra OHIM ügyben 2006. március 15-én hozott ítéletének [Egy műanyagflakon formája] [EBHT 2006., II-811. o.] 32. pontját). Márpedig a fenti vizsgálatból az következik, hogy a felperesek ezen ítéletre alapított érvei megalapozatlanok vagy irrelevánsak.

- ⁴⁸ Végezetül azon érvel kapcsolatban, mely szerint a „chacolí”, „txakoli” vagy „txakolina” szavak önmagukban is különlegesek és megkülönböztető képességgel rendelkeznek, továbbá jóhírnévnek örvendenek, meg kell jegyezni, hogy e feltételeket a 753/2002 rendelet 24. cikkének (5) bekezdése előírta ahhoz, hogy valamely szót „hagyományos kifejezésnek” lehessen minősíteni, következésképpen ez valamennyi ilyen kifejezésnek sajátja. Márpedig a 753/2002 rendelet, illetve a 207/2009 rendelet rendeltetésére tekintettel meg kell állapítani, hogy az a megkülönböztető képesség, amelyre e rendeletek közül az első utal, a szó azon képességére vonatkozik, hogy a szóban forgó bor egy sajátos jellemzőjét azonosítsa, nem pedig azon képességére, hogy a fent említett második rendelet 4. cikkének értelmében megkülönböztesse valamely vállalkozás áruait vagy szolgáltatásait más vállalkozás áruitól vagy szolgáltatásaitól. A jelen ügyben tehát irreleváns valamely szó megkülönböztető képességének és jóhírnévének a „hagyományos kifejezéssé” való minősítése keretében történő elismerése.

- 49 Ilyen körülmények között a 207/2009 rendelet 7. cikke (1) bekezdésének b) pontja megsértésére alapított jogalapot el kell utasítani.

Bizonyos, politikai természetű és a hátrányos megkülönböztetés tilalmára vonatkozó nyilatkozatokra alapított érvekről

A felek érvei

- 50 A felperesek benyújtották a Törvényszékhez Baszkföld autonóm közössége parlamentjének, a Juntas Generales de Álavának, valamint a spanyol parlament egy bizottságának hivatalos nyilatkozatait, amelyek értelmében ezen intézmények támogatják a felpereseket a „txakoli” és a „chacoli” szavak területükön való kizárólagos használatának igénylésében. Arra hivatkoznak, hogy e nyilatkozatok a „txakoli” szó megerősítését szolgálják, és az említett szó használatának kizárólagosságát szorgalmazzák.
- 51 A felperesek arra hivatkoznak továbbá, hogy a megtámadott határozat tagadja azt a ténybeli és jogi valóságot, amely pedig oltalmat biztosít a számukra a „txakoli” szó mint Baszkföld egyik megjelölésének használata tekintetében, ezáltal tehát jelentős és indokolatlan hátrányos megkülönböztetést valósít meg Spanyolország és az Unió más boraihoz és földrajzi területeihez képest. Egyébiránt a szóbeli szakasz befejezését követően a felperesek benyújtottak a Törvényszék előtt egy parlamenti kérdésre, valamint a Bizottság e kérdésre adott válaszára vonatkozó dokumentumokat, amelyek álláspontjuk szerint azt bizonyítják, hogy lehetetlen lenne számukra érdekeik védelme a „chacoli” szót használó termelőkkel szemben, ha a bejelentett védjegyet nem lajstromoznák.
- 52 Az OHIM vitatja ezen érveket.

Az Törvényszék álláspontja

- 53 Először is hangsúlyozni kell, hogy az OHIM és a Törvényszék különböző fórumai a politikai állásfoglalásoktól teljesen függetlenül hozzák meg határozataikat.
- 54 Másodsorban meg kell állapítani, hogy a bejelentett védjegy lajstromozásának megtagadása nincs kihatással azon kizárólagos jogra, amellyel jelenleg a felperesek a borászati szabályozás értelmében rendelkeznek a „chacolí”, „txakolina” vagy akár a „txakoli” szó használatára tekintetében, és nem jár azzal a következménnyel, hogy e szó használatát engedélyezné más piaci szereplőknek, mint akik e szabályozás értelmében e joggal rendelkeznek, sem azzal, hogy megakadályozná, hogy a felperesek az említett szabályozás tiszteletben tartását megköveteljék. E körülmény fényében a Törvényszék úgy ítélte meg, hogy nincs helye a szóbeli szakasz újbóli megnyitásának és a fenti 51. pontban említett, a felperesek által a szóbeli szakasz befejezését követően benyújtott dokumentumok ügy iratai közé történő helyezésének.
- 55 Harmadsorban meg kell állapítani, hogy a felperesek nem fejtik ki pontosabban a hátrányos megkülönböztetés fennállására alapított érvüket, és nem mutatnak rá, hogy melyik, állítólagosan azonos helyzetben található „másik bor vagy földrajzi terület” érte el olyan védjegyek lajstromozását, amelyeket egy „kiegészítő hagyományos kifejezésből” álló szó, nem pedig oltalom alatt álló eredetmegjelölés vagy földrajzi jelzés alkot. Különösen ami a felperesek azon megállapítását illeti, amely szerint minden hagyományos kifejezés leíró jellegű, és használatuk bizonyos eredetmegjelölések tekintetében engedélyezett, meg kell jegyezni, hogy ez a körülmény nem releváns a jelen jogvita kimenetele szempontjából, mivel e kizárólagosság csak a borászati szabályozásból következik, míg a felperesek ezen túl a közösségi védjegyként történő lajstromozás biztosította kizárólagosságra is igényt tartanak.
- 56 Tekintve, hogy a felperesek ezen utóbbi érveit ugyancsak el kell utasítani, a keresetet is el kell utasítani.

A költségekről

- ⁵⁷ Az eljárási szabályzat 87. cikkének 2. §-a alapján az Törvényszék a pervesztes felet kötelezi a költségek viselésére, ha a pernyertes fél ezt kérte. A felpereseket, mivel pervesztesek lettek, az OHIM kérelmének megfelelően kötelezni kell a költségek viselésére.

A fenti indokok alapján

A TÖRVÉNYSZÉK (negyedik tanács)

a következőképpen határozott:

- 1) **A Törvényszék a keresetet elutasítja.**
- 2) **A Törvényszék a Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Álava, a Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Bizkaia és a Consejo Regulador de la Denominación de Origen Txakoli de Getaria felpereseket kötelezi a költségek viselésére.**

Czucz

Labucka

O'Higgins

Kihirdetve Luxembourgban, a 2011. május 17-i nyilvános ülésen.

Aláírások